

Mousseline de Jambon Tosca
Choux-Fleurs
Sauce Solferino
Bombe Royale
Diablotins de fromage
Dessert

**

După prânz am băut cafea turcească în sala mare și conversația a devenit foarte generală. Am vorbit îndelung cu Majestatea Sa despre problemele românești. Este remarcabil de bine informat despre problemele țării sale și discutarea lor sinceră cu mine a fost extrem de folositoare.

Din nou, în conformitate cu protocolul regal, nimeni nu poate pleca înaintea Majestaților Sale. În cele din urmă au venit și au spus la revedere și au părăsit sala, urmate de prințul moștenitor. Am fost atunci liberi să plecăm și am început să dau din nou mâna cu toți oficialii și ofițerii, apoi am fost conduși jos pe treptele de la intrare, unde surugiul mă aștepta cu trăsura regală și cei cinci cai. Din nou orchestra a cântat *Star-Spangled Banner* și din nou am fost întrerupt în efortul meu de a asculta în poziție de drepti. Cu același sunet și pocnit de bici am mers în goană pe stradă, la hotel, unde am fost lăsat – în sfârșit, în mod oficial și categoric, ministru american în România.

Spre mijlocul după-amiezii, împreună cu Mary și copiii ne-am plimbat cu mașina pe un drum pitoresc de munte care duce spre unul dintre cele două cluburi de golf din România. Regele și Regina erau așteptați acolo mai târziu și nu voiam să stăm deoarece Mary nu fusese încă prezentată oficial. Totuși, una din doamnele dintre suita reginei era acolo și ne-a îndemnat să rămânem. Când au sosit Majestațile lor, ne-am intersectat pe terenul de golf. Regina s-a dus direct la fete și le-a sărutat pe amândouă. Jane tocmai ce spusese de dimineață: „Doamne! Am văzut o regină!”. Acum, mucalită ca de obicei, a spus: „Doamne! M-a pupat o regină”.

Vizita aceasta la club avea loc cu ocazia inaugurării unei fântâni pe terenul de golf. Slujba a fost ținută de un preot al Bisericii Ortodoxe. El, purtând veșmântul clerical, a citit o slujbă și apoi a vărsat apă sfințită în fântână, murmurând câteva cuvinte de binecuvântare. A fost o scenă plăcută – munții înălțându-se de o parte și de cealaltă, iarba verde a terenului de golf, pe care păștea o turmă de oi, Regele și Regina României, în picioare, lângă fântână, în timp ce preotul oficia ceremonia de inaugurare.

București, 14 septembrie 1925

Ieri am mers spre Buftea în noul nostru Packard. Ne interesează viața țăranilor. La un moment dat, ne-am emoționat văzând pe drum cum un alai de nuntă a depășit mulțimea adunată pentru înmormântarea unui copil.

Jane a scris astăzi următoarea scrisoare uneia dintre micile ei prietene:

Dragă Elizabeth:

Scrisoarea ta a ajuns cu bine și m-am bucurat să aud toate veștile de la tine.

Mă bucur că ai avut o vară așa de fericită. Noi nu suntem de prea mult timp în București, pentru că am vizitat Londra și Paris, după cum ți-am mai spus, și Geneva, München, Nürnberg, Praga și Budapesta.

Vineri am mers la Sinaia, unde tati și-a prezentat sâmbătă scrisoarea de acreditare. O trăsură trasă de cinci cai l-a dus și l-a adus înapoi de la Palat. Toți caii aveau clopote la gât și vizitiul era îmbrăcat în culori strălucitoare și tot striga și pocnea din bici. În spatele trăsurii venea o mașină, în care au călătorit secretarii tatei, și în urma acesteia veneau Majestatea Sa Regele Ferdinand și Majestatea Sa Regina Maria într-un automobil. La sosirea și, de asemenea, la plecarea de la Palat, orchestra a cântat The Star-Spangled Banner.

După prezentarea scrisorii de acreditare, tati a fost prezentat reginei Maria și apoi toată lumea a luat prânzul acolo. Pe urmă, după amiaza, cineva ne-a invitat la clubul country și

s-a întâmplat ca o doamnă din suita reginei Maria să fie acolo. Ne-a rugat să rămânem și să luăm ceaiul cu regele și regina, care veneau mai târziu. N-a durat mult și au venit. Regina are trei prepelicari negri (Spaniel), care au venit cu ea. Ea purta un costum popular românesc și regele era în pantaloni scurți. Regele și regina au participat la o scurtă ceremonie religioasă oficiată de un preot pentru inaugurarea unei fântâni pe terenul de golf. Pe urmă am luat ceaiul cu ei și cu ceilalți oameni de acolo și cu câinii, pe care i-am hrănit cu toții. Regele și regina au plecat curând și noi am plecat ca să prindem trenul spre București, de la șase și un sfert.

Cu drag de la

Jane Culbertson

P.S. Am avut un vagon special de la București la Sinaia și înapoi.

București, 18 septembrie 1925

Am semnat un contract de închiriere cu domnul Lahovari să păstrăm actuala reședință a legației pentru încă un an. Chiria este 3.750\$, dintre care 2.000\$ sunt plătiți de guvern. Nu este adecvată, dar ne vom descurca. Facem curățenie, angajăm servitori, etc. Apoi, fac vizite oficiale miniștrilor și, la rândul meu, primesc vizite. Sunt mulțumit de cei pe care i-am cunoscut. Mary este și ea ocupată cu protocolul. Ieri am luat ceaiul cu baronul și baroneasa de Nagell⁶⁷, iar azi i-am avut la ceai pe vicontele și vicontesa Kintomo Mushanokoji⁶⁸, din Japonia. Protocolul înseamnă, de

---

⁶⁷ Baron Justinus Egbert Hendrik de Nagell (1882-1963), diplomat olandez. A fost ministrul plenipotențiar al Olandei în România. Căsătorit cu Julia J. Calhoun în New York în 1914, luna de miere în sud, apoi se întoarce în Olanda, unde intră în serviciul diplomatic. A fost ministru în Mexic.

⁶⁸ Kintomo Mushanokoji (1882-1962), diplomat japonez. A absolvit Facultatea de Drept, Universitatea Imperială din Tokio. A fost ministru plenipotențiar în România, ambasador în Suedia, Finlanda, și Germania (1934-1937), semnatar al pactului anti-Komintern.

fapt, un set de politețuri instituționalizate, și este folositor dacă nu se exagerează.

București, 19 septembrie 1925

Am dictat câteva telegrame astăzi – despre Basarabia, datorii etc.

M-am întâlnit, de asemenea, cu doi americani interesați să investească în România⁶⁹ – Domnul Bertron⁷⁰ și Domnul Phillips⁷¹.

Domnul Clairborne⁷² e noul secretar al legației. El și soția sa au luat ceaiul cu mine azi și mai târziu am fost împreună cu mașina la clubul country.

---

⁶⁹ *Vezi Records...*, rola 15, telegrama nr. 871.53.7385/13 din 20 septembrie 1925. Mr. Bertron și Mr. Philips, reprezentanți ai United Steel Corporation au sosit în București pe 16 septembrie, dar au cerut o întâlnire pe 19 septembrie 1925, după care, pe 20 septembrie, Culbertson a aflat că au semnat o tentativă de înțelegere pentru un împrumut de un million de dolari cu orașul București. Domnul Bertron a fost surprins când a fost întrebat despre aceasta și a spus că nu a fost semnat nici un acord, dar nu l-a informat despre întâlnirile pe care le-a avut cu ministrul finanțelor și primarul Bucureștiului. Culbertson a răspuns cu cuvinte viguroase domnului Bertron, „care a prezentat punctul de vedere al românilor, că vor obține un moratoriu de 10-12 ani pentru plata datoriei către Statele Unite și că au fost „forțați” să plătească datoria statelor europene. Mai mult, opinia americană nu va accepta astfel de condiții și el nu le va recomanda sub nici o formă.”

⁷⁰ Samuel Reading Bertron (1865-1938), bancher american. A studiat la Universitatea Yale. A devenit membru al baroului din New York în 1892.

⁷¹ Ellis L. Phillips (1873-1959), inginer și om de afaceri american. A absolvit Universitatea Cornell în 1895, președinte și fondator al Long Island Lighting Company în 1912. Mai multe detalii la <https://ellis-phillipsfoundation.org/our-history/>, accesat 30 iulie 2018.

⁷² Hamilton Cabell Clairborne (1888-1928), diplomat american. A studiat trei ani la Universitatea din Virginia. Angajat de diverse companii de asigurări în Richmond, Virginia; a intrat în serviciul consular în 1915, servind, printre altele, în Marea Britanie, România, Germania. S-a căsătorit cu Cornelia Ensing în 1924, au avut o fiică, Cornelia Clairborne.